

بررسی تاثیر سودوموناس های فلورسنت محرک رشد گیاه بر میزان جذب عناصر غذایی و رشد کلزا در شرایط شور

فرزاد جلیلی^۱، کاظم خاوازی^۲ و هادی اسدی رحمانی^۲

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوی و اعضاء هیئت علمی موسسه تحقیقات خاک و آب

مقدمه

شوری از مهمترین فاکتورهای محدود کننده تولید در اراضی کشاورزی بسیاری از مناطق دنیاست. از مهمترین عوارض شوری می توان به کاهش آب قابل استفاده گیاه، ایجاد مسمومیت توسط برخی یونهای سمی، تنشهای اسمزی، ناهنجاری هایی تغذیه ای، کاهش رشد و کیفیت محصول اشاره نمود [Munns, 2002]. شوری خاک مشکلات بی شماری را برای کشاورزی تحت آبیاری بوجود آورده است. استفاده از مهندسی ژنتیک در تولید گیاهان تراریخته مقاوم به شوری، استفاده از باکتریهای محرک رشد گیاه جهت تلقیح بذر یا گیاهچه و نیز استفاده از قارچهای میکوریزا از راهکارهای مفید و سودمندی برای تسهیل رشد گیاهان در خاکهای شور می باشد [Mayak et al., 2004]. یکی از مهمترین نشانه های تاثیر باکتریهای محرک رشد روی گیاهان، افزایش رشد ریشه آنها می باشد که مورد توجه بسیاری از محققان بوده است. افزایش عملکرد کلزا در اثر تلقیح با PGPR همراه با افزایش در میزان روغن، فعالیت سیستم ریشه ای و برداشت عناصر غذایی بوده است. تحقیقات گسترده ای در خصوص اثرات مثبت ناشی از تلقیح باکتری های مختلف جنس سودوموناس بر روی رشد و عملکرد گیاهان زراعی توسط محققین در حال انجام است. یکی از این مکانیسمها، کاهش دادن میزان اتیلن گیاه از طریق تولید آنزیم ACC deaminase می باشد که پیش ساخت اتیلن می باشد. آنزیم کاتالیز کننده این واکنش آنزیم ACC deaminase می باشد که ACC را به آلفا کتوتیارات و آمونیاک هیدرولیز می کند [Penrose and Glick, 2003].

مواد و روشها

در این تحقیق ابتدا باکتری ها از نظر استفاده از ACC به عنوان منبع نیتروژن غربال گری شدند. برای این منظور از روش Dell'Amico و همکاران (۲۰۰۵) وبا اندکی تغییرات استفاده شد. در مرحله دوم تاثیر شوری بر رشد و توانایی باکتریهای منتخب در استفاده از ACC به عنوان منبع نیتروژن با ۶ نوع محیط کشت در قالب طرح کاملاً تصادفی در ۴ تکرار بررسی شد. در مرحله سوم باکتری های منتخب به منظور بررسی اثرات محرک رشد آنها بر عملکرد کلزا در شرایط شور، بصورت آزمایشات فاکتوریل برپایه طرح کاملاً تصادفی با ۴ تکرار در گلدان و در گلخانه اجرا گردید. فاکتورهای آزمایش، شامل شوری با ۴ سطح ۰/۰۳، ۰/۱۰، ۰/۱۵ و ۰/۲۰، باکتری با ۴ سطح باکتری شامل P.f.196 و P.p11, P.p.108, P.f.169 و یک تیمار بدون باکتری بود

پس از برداشت، عملکرد بیولوژیک تعیین گردید. با تعیین میزان دانه هر گلدان عملکرد اقتصادی محاسبه شد. غلظت عناصر غذایی در نمونه های خشک شده، مطابق روشهای مرسوم در آزمایشگاه خاکشناسی تعیین گردید. از روش هضم تر برای اندازه گیری نیتروژن و از روش هضم خشک بطریقه سوزاندن برای اندازه گیری عناصر **B, Cu, Zn, Mn, Fe, Mg, Ca, Na, K, P** و عصاره گیری با استفاده از آب مقطر برای اندازه گیری **Cl** استفاده شد. تجزیه واریانس کلیه داده ها با استفاده از نرم افزار **SPSS** صورت گرفت و مقایسه میانگین ها بر مبنای آزمون حداقل اختلاف معنی دار (**LSD**) در سطح احتمال ۵ درصد انجام شد

نتایج و بحث

نتایج نشان داد که از ۵۰ سویه مورد مطالعه فقط ۷ سویه دارای فعالیت آنزیم ACC deaminase بودند. بررسی

تاثیر شوری بر رشد و توانایی باکتریهای منتخب در استفاده از ACC به عنوان منبع نیتروژن نشان داد با افزایش شوری محیط LB از ۵ درصد به ۱۰ درصد، رشد باکتری ها کاهش نیافت. اضافه کردن پنج گرم در لیتر NaCl به محیط DF حاوی ACC نیز تاثیر قابل ملاحظه ای بر رشد باکتری نداشت. به عبارت دیگر این باکتری ها قادر بودند در شوری حاصل از NaCl نیز از ACC به عنوان منبع نیتروژن استفاده نمایند. با این حال، واکنش جدایه های مختلف نسبت به اضافه کردن نمک به محیط DF حاوی ACC متفاوت بود.

تلقیح باکتری ها به گیاه در رشد و میزان جذب عناصر غذایی در شرایط شور و بدون شوری متفاوت بود، بطوریکه در شرایط غیر شور، سویه های P.f.196, P.p.11 و P.p.108 غلظت فسفر و منیزیم را به طور معنی داری افزایش دادند. در شوری ۵ ds/m همه سویه های منتخب باعث افزایش میزان فسفر در بخشهای رویشی کلزا شدند، مقدار کلسیم را سویه P.p.108 و مقدار نیتروژن را سویه P.f.196 افزایش معنی دار داد. شور شدن محیط ریشه غلظت سدیم را بطور قابل ملاحظه ای در کلزا افزایش داد، لیکن با تلقیح سویه های منتخب باعث کاهش در جذب سدیم شد به طوری که در شوری ۱۰ ds/m سویه های P.f.196 و P.f.169, P.p.11 باعث کاهش مقدار سدیم و کلر گیاه شدند. در این شوری، تلقیح با سویه های P.p.11 و P.f.196 جذب آهن، سویه های P.f.196, P.p.11 و P.f.169 مقدار نیتروژن و سویه های P.p.108 و P.f.196 منیزیم را بطور معنی داری افزایش دادند اما در شوری ۱۵ ds/m سویه های P.p.108 و P.f.169 مقدار آهن و سویه های P.f.169 و P.f.196 مقدار منگنز سویه P.f.196 مقدار نیتروژن سویه P.f.169 باعث افزایش غلظت کلسیم و منیزیم گیاه شد. نتایج این تحقیق نشان داد تلقیح با برخی سویه های منتخب در سطوح مختلف شوری باعث افزایش در جذب کلسیم، فسفر، نیتروژن، آهن و منگنز شده است که با یافته های سایر محققان مذکور مطابقت دارد. بر اساس تحقیقات هان و لی [Han and Lee, 2005]، تلقیح دو گونه از PGPR، به کاهو در یک خاک شور با میزان شوری ۷ ds/m، جذب کلسیم و فسفر بطور معنی داری افزایش یافت. تلقیح باکتریهای مذکور در شرایط غیر شور، باعث افزایش معنی دار در جذب سدیم، پتاسیم و فسفر شد، اما بر جذب کلسیم موثر نبوده است. ایشان در تحقیق دیگری نشان دادند که با تلقیح دو سویه دیگر از PGPR به سویا در شوری ۱/۵ ds/m میزان جذب نیتروژن، پتاسیم، کلسیم افزایش یافت اما بر میزان جذب سدیم تاثیر نداشت. حمدیا و همکاران (Hamedia et al., 2004) نیز نشان دادند که تلقیح ذرت با *Azospirillum* جذب سدیم، پتاسیم و کلسیم را بهبود بخشید، بطوری که افزایش در جذب پتاسیم و کلسیم بیشتر از سدیم بوده است. علت آن شاید به خاطر افزایش رشد گیاه در اثر تلقیح و در نتیجه نیاز بیشتر به عناصر غذایی باشد. در این تحقیق تنش شوری باعث کاهش در میزان رشد، عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک گردید. منتهی آهنگ کاهش رشد در پارامترهای مورد مطالعه در اثر تلقیح با باکتری های منتخب کاهش یافت. بطوریکه تلقیح با باکتری P.p.11 باعث افزایش نرخ رشد نسبی در شوری های ۱۰ و ۱۵ ds/m گردید و برخی از سویه های منتخب باعث افزایش در عملکرد بیولوژیک در شورهای مورد مطالعه گردیده اند.

منابع

1. Dell'Amico, E., L. Cavalca, and V. Andreoni. 2005. Analysis of rhizobacterial communities in perennial *Graminaceae* from polluted water meadow soil, and screening of metal-resistant, potentially plant growth-promoting bacteria. *FEMS Microbiol.* 52:153-162.
2. Han, H.S., and K.D. Lee. 2005. Plant Growth Promoting Rhizobacteria Effect on Antioxidant Status, Photosynthesis, Mineral Uptake and Growth of Lettuce under Soil Salinity. *Res. J. Agric. Biol. Sci.* 1: 210-215.
3. Hamdia, M.A., M.A.K. Shaddad, and M.M. Doaa. 2004. Mechanisms of salt tolerance and interactive effects of *Azospirillum brasilense* inoculation on maize cultivars grown under salt stress conditions. *Plant Growth Regulation* 44: 165-174.
4. Munns, R. 2002. Comparative physiology of salt and water stress. *Plant Cell Environ.* 25:239-250.
5. Mayak, S., T. Tirosh, and B.R. Glick. 2004. Plant Growth promoting bacteria confer resistance in tomato plants salt stress. *Plant Physiol. Biochem.* 42:565-572.
6. Penrose, D.M., and B.R. Glick. 2003. Methods for isolating and characterizing ACC deaminase containing plant growth promoting rhizobacteria. *Physiologia Plantarum* 118:10-15.